

Štev. 9. Leto 2.
Izhaja dvakrat na mesec.
Naročnina četrtletno 12 dinarjev.

Uredništvo in upravnništvo:
Ljubljana, Karla Marksa trg 2 (prej Turjaški
trg), kamor naj se tudi pošiljajo rokopisi.

Svoje pravice bodo uveljavili železničarji le z združeno močjo. Zavedajte se tega, trpin in organizirajte se vsi v USŽJ

Prvomajski manifest.

Sodrug!

Negotovost, gospodarska razruvanost in ogrožanje miru na vseh krajih ponovno opozarjajo za 1. maj 1927 mednarodni proletariat na njegovo dolžnost, da z vso svojo energijo pokaže svojo čuječnost in dejansko silo. Kajti delavskemu razredu pripada naloga, da odstrani nevarnosti, ki ogrožajo človeštvo in da dela proti bremenom, ki ležé na delavcih. Nedelavnost in molk delavstva bi se tolmačilo kot njegova slabost, kot priznanje premoči delavstvu sovražnih sil. In to ne sme biti!

1. maj 1927 mora pokazati, da so **delavci vseh dežel enotni** in odločni, da stvorijo proti svojim sovražnikom

eno fronto

in odstranijo nevarnosti, ki ogrožajo svet.

V gospodarskem oziru je bilo preteklo leto skrajno nerazveseljivo. V večini dežel je gospodarski položaj slab, da, marsikje se očitno postruje. Brezposelnost zahteva še nadalje svoje žrtve in žene stotisoče družin v bedo. Obenem pa služi podvornikom kot priložnost za nove napade na življenski položaj in delovne pogoje. Posebno so usmerjeni ti napadi proti izvedbi **osemurnika in socialne zakonodaje.**

Mnogo, kar je smatralo delavstvo za trdno osvojeno, mu je bilo ali pa bo zopet iztrgano. Proti tem reakcionarnim namenom se mora delavski razred braniti z vsemi sredstvi.

Delavstvo zahteva brezpogojno priznanje osemurnika in dovršeno socialno zakonodajo, ki naj ščiti predvsem slabotne

žene in mladino.

Na političnem polju je žal preveč jasno, da je reakcija zopet napredovala, pri čemer meri seveda svoje napade predvsem proti delavskim organizacijam, ki so najnaravnije sile svobode in napredka.

Ta reakcija se izraža tudi v medsebojnih odnošajih narodov. Diktatura pomeni stalno vojno nevarnost brez ozira na to, kakšne barve je.

Stvar osvobođenja vsega delovnega ljudstva in miru je neločljivo med seboj zvezana. Dogodki v Evropi, na daljnem Vzhodu in v Ameriki opozarjajo delavstvo z vso odločnostjo na to, da nadaljuje svoj boj s povečanimi silami. Delavski razred more zidati le na svoje lastne moči!

Le od svoje lastne moči morejo delavci pričakovati rešitve!

Odkod drugod naj pride odrešenje?

Od buržuazije gotovo ne! Njena nemoč se ne kaže malo samo v sedanjih dogodkih na Balkanu, na Kitajskem ali v Srednji Ameriki. Vse te pojave izkorišča buržuazija za to, da zavira razvoj k urejenim političnim ali gospodarskim razmeram, od kate-

rih zavisi končno usoda vsega sveta. Povsod zavira zbližanje narodov in pospešuje gospodarski **nacionalizem,**

vedno bolj postruje po političnem nacionalizmu povzročena nasprotja in konflikte.

Nasproti tem nevarnostim mora delavski razred demonstrirati svoj **internacionalizem,**

isti internacionalizem, katerega uresničenje je podlaga prvomajskega praznika in ki se mora ravno na ta dan največkrat izkazati.

S tem internacionalizmom, s to obrambo splošnih interesov človeštva bo proletariat že osvojen del sveta vedno bolj razširjal in se izkazal kot ona sila, ki vodi družbo v preobrazbo in boljšo bodočnost.

V vseh nevarnostih in zmedah sedanjosti delavci ne bodo pozabili, kaj so dosegli po vojni s svojim lastnim trudom in s pomočjo dosledne akcije mednarodne strokovne zveze.

Ti neizrečni napori pričenjajo roditi tudi plodove. 1. maj 1927 bo dal takt

mednarodni gospodarski konferenci,

ki se bo sestala štiri dni pozneje v Genfu. Ta konferenca pomeni uresničenje delavske zahteve. Prvič v zgodovini sveta bo materialno življenje narodov predmet mednarodne razprave. Prvič se bo podvrglo kritiki anarhičen sistem produkcije in razdelitve narodnega bogastva ob neposrednem sodelovanju delavskih zastopnikov. Čeprav mednarodna strokovna zveza ne more predvidevati rezultatov te konference, vendar lahko trdi, da bo v največji meri zavisela od delavcev vseh dežel. Seveda ne smemo vzpričo te konference obljubljati, da bo gotovo prinesla zboljšanje usode delavstva. Vendar smemo ugotoviti to, da je že samo dejstvo, da se vrši mednarodna gospodarska konferenca, potrdilo za to, da se delavske ideje mednarodno uveljavljajo.

Stvar delovnih razredov je, da na tem prvem uspehu gradijo dalje in se zavedajo tega, da morejo doseči svoja stremljenja, ako hočejo. Dosedanji rezultati gotovo niso popolni in bodo taki tudi ostali do končnega

osvobođenja ljudi in narodov.

Vendar že danes vidimo, kaj delavci zmorejo. To bodri delavske množice, da nadaljujejo svojo akcijo.

Mednarodna Strokovna Zveza poziva delavce vseh dežel, da na dan 1. maja demonstrirajo:

Za ohranitev miru!

Za osemurnik!

Za izgradnjo socialne zakonodaje!

Za neomejeno koalicijsko svobodo!

Za svobodo vseh narodov!

Mednarodna strokovna Zveza v Amsterdamu.

Prvomajske misli.

Vsedelavski praznik Prvi maj praznujemo. Je to praznik onih, ki vse ustvarjajo, ki delajo in iz znoja in truda katerih se ustvarjajo nešteta bogastva. Zlato in tkanina, žamet in svila so rezultati naših rok. Iz globočine zemlje spravljamo na dan železo in premog in razne druge kovine. Mi strojimo stroje, mi zidamo palače in mesta. Mi vežemo svet s prometnimi sredstvi. Brez nas bi bile železnice mrtve. Vse bogastvo sveta je ustvarjeno z našimi rokami, je prepojeno z našim znojem in krvjo.

Kakšno odškodnino dobivamo za to prisilno delo? Ako bi bilo po pravici, morali bi stanovati v dobrih stanovanjih, nositi dobre obleke in vsakdanjega kruha bi nam ne smelo manjkati.

Ali z nami se godi drugače.

Naše mezde in plače so tolike, da komaj životarimo. Ne, sedaj so nam, bolj kakor kdaj dosedaj, znižali te mezde in plače. Reducirali so jih tako, da se ne da ne živeti, ne umreti. Vrgli so nas mnogo na cesto, kar ne nadoma, ne oziraje se na naš obup in na obup naših žen in otrok, ki so brez kruha in brez strehe. Silijo nas, ki smo še ostali, da delamo za troje, za četvero, da se mora izvršiti z zmanjšanim osebjem in z zmanjšano mezdno delo, ki se je izvrševalo pred redukcijo. Nepravilno nam nalagajo globe, prete nam z odpustom, kratko, kjer le morejo, nas pritiskajo. Ako smo pa vsled tega nezadovoljni, obračunavajo z nami brez milosti.

Že mnogokrat smo se prepričali, da so se vsi, na katere smo se obračali za pomoč in varstvo, izkazali kot gostobesedni v svojih obljubah in zatrjevanjih nasproti nam, a v resnici, ker so ene ideje in enih misli z delodajalcem, niso ničesar storili, nasprotno, še pomagali so poslabšati naše življenje.

Nas, delavce in železničarje se drži v vednosti. Ovira se nas v izobrazbi in se nam jo dela nemogočo, samo da ne spregledamo in se tako strnemo v borbo za zboljšanje našega položaja. Z raznimi »delavskimi« čašopisi in organizacijami, ki na zunaj kažejo delavski obraz in rabijo močnejše besede proti kapitalizmu, nas pa s tem slepe, da ne spoznamo, kje je resnica, se nas drži v omotici, da nam bo nekdo drug zboljšal naš položaj, da nam samim tega ni treba delati. Ako pa se zgodi, da v kljub temu povzdignemo svoj glas, se nas smatra za rovarje in državi nevarne elemente in se nam skuša vzeti še tisto betvico kruha, ki ga že imamo. Med tem pa resnični sovražniki države, korupcionisti, žive svobodno, z nagrado in na odličnih mestih.

Takšen je današnji čas. Nevednost in zatiranje so sredstva, s katerimi nas kapitalisti držijo na uzdi.

Ali smo že zadosti tepeni?

Ko je nastopil novi minister general Milosavljević, je posebna deputacija »Saveza« predložila ministrstvu v rešitev dne 18. januarja 1927 predloge za:

1. izmeno uredbe o bolniškem fondu,
2. izmeno pravilnika o voznih ugodnostih,

Kakšna sredstva pa imamo mi, da si zboljšamo svoj položaj, zvišamo naše mezde, zmanjšamo delovni čas, ki so nam ga že na mnogih krajih zvišali, ocevamo osemurnik, da lahko čitamo pametne in poučne knjige, da se zavarujemo pred žalitvami? Proti nam so vsi: Kakor gospoda, ki toliko boljše živi, kolikor slabše se godi nam, tako tudi vsi tisti hlapci, ki žive od drobčin, ki padajo od kapitalistične mize, ter zato nad nami izvršujejo kapitalistično voljo? Mi nimamo od nikogar pričakovati pomoči. Mi se moramo nadejati na samega sebe. Nas je stotine milijonov. Naša moč je v združenju, silna, nepremagljiva moč. Naša sredstva so v združenem, enodušnem in trdovratnem stališču, da se nam dajo naše socialne in družabne pravice. Kapitalisti so že davno spoznali, v čem je naša moč in se trudijo na vse mogoče načine, da nas razdvojijo, razdesetorijo, da vgnezdijo v nas medsebojne prepire ter nas tako vladajo in izkoriščavajo. Kapitalisti se trudijo, da ne spoznamo, da smo vsi delavci in da imamo skupne interese.

Znižavajo nam mezde. Ali ne vsem naenkrat, nego posamezno. Lani so vzeli na primer rudarjem in jih reducirali, letos se je to zgodilo z železničarji. Upeljali so akordno delo, ter dosegli za majhne premije veliko produkcijo, kar je za nje veliki dobiček ter se lepo smejejo v brk, videč, da se delavci malone pri delu raztrgajo.

Tako, sodrugi, razmišljajte danes, na dan Prvega maja, kako nam je storiti, da odbijemo naval na nas, da zboljšamo zopet naš mizeren, takorekoč suženjski položaj. Razmišljajte, sodrugi, ali ni že čas, da vsak iz nas kakor eden, stopi na plan in da ustvarimo eno bojovno fronto, da medsebojne prepire pokopljemo, da tiste, ki jih goje in nam jih vsiljujejo, odstranimo ter da postanemo sami kovači svojega položaja.

Pomnite sodrugi, da je naša rešitev v nas samih, da je naša osvoboditev delo naših rok in da v organiziranosti in enotnosti dosežemo svoj cilj. Zato naj velja vsakemu delavcu, ki noče biti suženj in hlapec, klic Karla Marksa:

»Proletarci vseh dežel, združite se!«

Mi še dodajamo:

»Proletarci vseh strok, bodite vsi, kakor eden, vneti organizatorji svojih organizacij! V vsaki tovarni, v vsakem obratu, navseh progah in postajah naj se organizira vsak trpin v enotno razredno-bojevno organizacijo.

3. tolmačenje pravilnika o sporednih prinalležnostih,
4. ureditev delavskega vprašanja,
5. budžet za leto 1927/28,
6. osnivanje penzijskega fonda,
7. popravilo pogrešk, ki jih je zagrešila direkcija pri prevedbi, oziroma državni svet na podlagi napačnih podatkov direkcij,

Na Vsedelavski zlet pridejo sodrugi iz Avstrije, Francije, Nemčije in drugih dežel.

Pridite z družinami na Vsedelavski zlet v Ljubljano!

8. izmeno okrožnic glede prava intervencij.

Ko je Ilić, ki je napravil delavstvu veliki udarec pri voznih ugodnostih, moral oditi v pokoj, smo v ponovni osebni intervenciji pri novem generalnem direktorju intervenirali radi rešitve gor. točk ter dobili zagotovila, da se bodo gotove stvari ugodno rešile.

A kljub vsem jasnim izjavam vodilnih faktorjev, se je zgodilo ravno nasprotno in ti ljudje so se pustili postaviti na sramotni steber navadnega lažnika, ter so mesto, da bi dali — osobju še odvzeli pravice. Vsi koraki, ki jih je ukrenila prejšnja radikalno-klerikalna vlada, so bili velik udarec za železničarje, katere se je varalo z vednimi obljubami.

Predstavke, ki smo jih vložili dne 18. januarja, torej pravočasno, tako, kar se tiče kreditov kot voznih ugodnosti, so bile odkazane administrativno pravnemu odelenju ministarstva v rešitev, kjer jih je neki vplivni gospod zadržal nerešene in to kljub ponovnim intervencijam vse dotlej, da je bil bič za železničarje spleten in je že padel po njih plečih.

In na to je dal sledeči odgovor, ki ga prinašamo v originalnem besedilu:

Ministarstvo Saobračaja Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca.

Br. 8931/27

17. aprila 1927. u Beogradu.

Ujedinjenemu Savezu Železničara Jugoslavije

Ljubljana.

Na Vašu predstavku od 17. januara o. g. izveštavate se, da je, prema izveštaju Generalne Direkcije Državnih Železnica, Pravilnik o pomoćnom osoblju izrađen i predat Ministarskom Savetu radi donošenja odluke; da je pitanje kredita za lične izdatke rešeno donošenjem budeta za godinu 1927/28.; pitanje penzionih fondova delimice je rešeno finansijskim Zakonom za god. 1927/28, a delimice re-

šiće se Pravilnikom o pomoćnom osoblju; potrebna tumačenja Pravilnika o sporednih prinaldžnostima, u koliko su tražena, izdata su već.

Što se tiče izmena u Uredbi u bolesničkom fondu, one su sada još u radu i videće se što se od Vaših predloga moći uvažiti.

Što je pravilnik o besplatnih kartama stupio već na snagu, ne mogu se provesti nikakve izmene.

Ministarstvo ne drži potrebnim izdajati nikakova uputstva u pogledu primenjivanja naredbe glede odbijanja intervencija, koji idu za tim, da remete službene donose, pošto je ona jasna i stvar je nadležnih, da protumače koje intervencije idu za to da remete red, a koje ne.

Što se tiče odluka Državnog Saveza donetih po žalbama službenika na razvrstavanje, one su punovažne i ne mogu se menjati administrativnim aktom pa ni rešenjem samog Ministra, zbog toga suviše su i nekorisne predstavke podnete u tom smeru.

Po naredbi Ministra Saobračaja: Načelnik Admin. Pravnog Odeljenja:

(Podpis nečitljiv.)

Torej po udarcih še nekako zasmeševanje in norčevanje iz bednih železničarjev, katerim se lepo našteje še enkrat vse udarce, ki so jih dobili.

Sodrug! Naj nam bo to zadnja poučna izkušnja. Gospoda na vodilnih mestih noče reševati pritožb in prošenj prizadetega osobja, ampak jih pušči ležati, ker se zaveda, da so železničarji razcepljeni in se besno bore med seboj, med tem ko uprava bogato žanje.

Sodrug! Proč s papirnatimi predstavkami! Končajmo medsebojne raptije in prepire, združimo se v enotno bojno falango, ki bo močna dovolj, da si bo priborila svoje pravice in potem bo železničar praznoval 1. maj 1928 z drugimi občutki in v drugačnem položaju kot danes.

Sodrug! Na delo!

knjiga, iz katere se ne bo nikdo spoznal.

Karakteristično za ljubljansko direkcijo pa je dejstvo, da si vsako nejasnost razlaga v škodo osobju, za kar nudimo danes sledeči dokaz:

»Uputstva« so direktriji nejasna, ali pristoja režijska vožnja družinskim članom delavcev.

Člen 54 namreč govori:

Lične legitimacije se izdajajo: pomožnemu osobju drž. saobr. ustanov; uslužbencem drž. rečne plovitbe in njih družinskim članom, ki po čl. 52 teh navodil nimajo pravice do uko-ričenih legitimacij; in naposled ženam in otrokom stalnih delavcev vseh državnih prometnih ustanov.

Člen 57 pa odreja:

Stalni delavci, potem mornarji, kurjači, čuvarji, kuharji, kuharice, čistilke direktrije rečne plovitbe uživajo na podlagi lisnih legitimacij režijsko vožnjo.

Pomožnemu pisarniškem osobju, kakor družinskim članom preje navedenih uslužbencev služi ta legitimacija samo za dokaz identitete.

Ako torej člen 57 pravilno bremo, je jasno, da se je naredila izjema le za družinske člane delavstva direktrije rečne plovitbe, ne pa za železniške delavce.

Vendar je kljub temu direktrija najprej izdala odlok, da listne legitimacije družinskih članov delavcev več ne veljajo za režijsko vožnjo. Čez dva dni je sicer ta odlok začasno popravila ter bo najbrže zahtevala »tolmačenje« iz Beograda.

Novi pravilnik o voznih ugodnostih predvideva približno jednake ugodno-

sti glede prostih kart. In sicer pripadajo:

Po 3 brezplačne karte letno:

a) uradnikom I., II., III. kategorije, zvaničnikom I., II., III. kategorije, služiteljem;

b) rodbinskim članom pod a) navedenih.

Pod »rodbinskim članom« se razume: zakonska žena, v zakonu rojeni in pozakonjeni otroci.

Ženi pripadajo tri proste karte letno vse dotlej, dokler je zakon v veljavi, otrokom pa, dokler prejema draginske doklade ali doklade za otroke po čl. 38 zakona.

Poleg teh dobe po tri brezplačne karte letno:

1. pisarniško pomožno osobje — le za se,

2. stalni profesionisti in delavci za se in družino, ako služijo najmanj neprekinjeno eno leto,

3. profesionisti in delavci dobe tri karte letno za ženske otroke nadalje do 20. leta starosti (ako se preje ne poroči), za moške pa do 16. leta starosti.

Vsi ostali (nestalni) delavci dobe letno največ dve prosti karti le za sebe in to po odobrenju direktorja.

Tri proste karte letno dobe tudi upokojenci in njih družinski člani pod istimi pogoji, kot aktivni uslužbenci. Tudi glede legitimacij so približno iste določbe.

V prihodnji številki bomo prinesli točen izvleček iz celega pravilnika, kolikor pride za železničarje v poštev.

Kaj bo z nezgodniki?

Po zanesljivih informacijah smo bili obveščeni, da bo »središnji urad za osiguranje radnika« v Zagrebu s 1. majem 1927 ukinil nadaljnj izplačevanje rent vsem onim nezgodnikom, ki so imeli nezgode pred 1. julijem 1922.

Do sedaj je središnji urad vršil izplačila rent na račun ministarstva saobračaja, katero bi jih prav za prav na podlagi § 91 naredbe o zavarovanju državnega prometnega osobja od 30. maja 1922 moralo izplačevati.

Ministrstvo saobračaja pa teh izplačil kljub ponovnim urgencam središnjega urada ni prevzelo in tudi ni nakazalo temu uradu potrebnega predujma za izplačilo. Središnji urad je sedaj s 1. majem 1927 ustavil izplačila rent ter jih ima prevzeti v izplačilo ministrstvo.

Opozarjamo tem potom ministrstvo saobračaja (na katerega smo se tudi obrnili s posebno spomenico), da začne takoj vršiti svoje dolžnosti na-

Novi pravilnik o voznih ugodnostih,

ki je bil 13. januarja 1927 uveljavljen, je tako nejasen, da je bilo potrebno izdati posebna »uputstva«, ki so desetkrat daljša od pravilnika.

Tudi ta »uputstva« so kot vse drugo, kar se izdela v generalni direktriji, nejasna ter potrebna novih tolmačenj, tako, da bo nazadnje nastala cela

Postanimo sodrug!

Okrožnica se je razglasila. Stali so okrog in poslušali.

... Vsem rodbinskim članom nena-stavljenih delavcev-železničarjev se ukinejo režijske vožnje.

Spreglasili so se delavci-železničarji. V prsih je kipel.

»Slišiš«, pomigne eden drugemu. »Stanujem izven mesta. Sedaj bom moral jaz sam hoditi nakupovati živila, ali pa plačati celo vožnjo za ženo, da bo lahko šla.«

Stisnil je pest v žepu drug. Pokimal z glavo:

»Znižali so urnine za 50 para, za 1 Din. Modernizirali so počitek na 3 dni v tednu s pripombo, da ko že počitek, ni treba jesti.«

Obrnil se je tretji in vprašal:

»Kaj pa dela organizacija? ... Ali ona to dovoli?«

»Kaj organizacija«, je zamaknil četrti s pestjo. »Saj nič ne dela. In pa — morda je celo ona kriva tega.«

»Pa ste vi organizirani«, je vprašal eden iz delavcev, zraven stoječih.

Obmolknili so in pogledali v tla.

In je vprašal še enkrat:

»Ali ste? ...«

»Nismo«, je odvrnil s hripavim glasom eden. »Zakaj bi bili. Saj nič ne dela?«

»Aha? ... To se pravi, da bi vi radi, da bi organizacija delala za vas, ki niste organizirani? Tako, brez truda bi radi uspehe drugih uživali? Enako, kakor buržuazija živi na naših žuljih. Ne dela, a vendar živi, in to boljše, nego mi vsi?«

Gruča se je zbirala in postajala večja. Pa se oglasi nek delavec iz gruč:

»Jaz sem tudi organiziran. Že pet mesecev. Pa nič ne čutim, da bi mi bilo boljše. Samo plačevati še moram članarino.«

Nekateri se nasmejejo.

»Zakaj si se pa potem organiziral«, ga vpraša nekdo.

»Rekli so mi, da se treba. Rekli so mi, da je samo v organizaciji moč. Rekli so mi, da če ne bomo vsi organizirani, da se ne moremo obraniti krivicam.«

»Kdo je rekel?«

»Železničarji, ki so organizirani.«

»In ti si jim verjel?«

»Verjel. In sem se organiziral. Sedaj pa vidim, da mi je vseeno uprava vzela legiti-macijo za ženo.«

»Kaj si pa ti v organizaciji delal in za organizacijo?«

Železničar je gledal, vsi neorganizirani so napeli ušesa.

»Plačal sem članarino. Kaj pa še naj de-lam drugo.«

»In si čakal, da ti organizacija pomaga?«

»Zato sem se organiziral vendar.«

»Povej mi, sodrug, kdo pa je pravzaprav organizacija.«

Vprašani je premišljal in tudi drugi so pomisljali.

»Povej, povej«, je silil organizirani, za-vedni železničar.

»Kdo je organizacija? ... Urad je, saj imajo tam uradnika, pa tajnika ...«

»Ahm ... In ta urad, tisti uradnik in tisti tajnik naj tebi pomaga in vsem, ki plačujemo članarino, pa tudi onim, ki nič ne plačujejo?«

»Zato pa je vendar tamo, so se začudili nekateri. »Zato je pa tisto organizacija!«

»In ta pisarna, ali urad, ki pravi, da je organizacija in ima tako moč, da kar prisili železniško upravo in ministrstvo, da uboga kar reče ali zapiše tajnik in uradnik?«

»Saj je še odbor zraven?«

»Dobro ... dobro ... Ali kaj so po-tem tisti, mi na primer, ki plačujemo člana-rino?«

»Mi smo pa člani.«

»To je res. Mi smo člani. In drugega nič?«

Zmajali so z rameni.

»Vidite, kako ste nevedni. Malo treba misliti, pa bi drugače govorili. Mi smo vendar organizacija. Mi, ki se imenujemo, da smo člani. Tisti uradi, pisarna je samo pro-stor, kjer imamo neko mizo, na kateri se na-piše in upravlja premoženje nas vseh skup, kjer se piše to, kar mi zahtevamo. Tisti taj-nik in celi odbor so pa samo osebe, ki smo jih mi postavili in izbrali, da delajo to, kar mi rečemo. Razumete? ... Mi, vsak posa-mezen član, smo organizacija. — Brez nas ni organizacije. In če mi nič ne delamo, je to-

liko, kakor da organizacija nič ne dela. Mi, člani moramo sedaj, ko so nas reducirali, nam znižali plače, jemljejo legitimacije in nas izkoriščavajo, kakor se jim zdi, stopiti naprej in reči:

»Ne boste ... Mi smo tu, organizacija! Ne dovolimo. Tole se nam ima vrniti ... Tole se nam ima zboljšati ... Ako ne, bomo drugače govorili.«

Vsi so kimali z glavami.

»To bi morali, da«, so govorili.

»To, to ... Ali ne samo kimati in go-voriti, nego narediti treba. Pravite: Kje je organizacija? Zakaj nič ne narediti? ... Sebe primite za nos in se vprašajte, če ste vi sploh pripravljeni, da kaj naredite za sebe. Za druge radi delate, to je res, ker vas pri-silijo. Ali za sebe treba tudi delati.«

Zaveden železničar je utihnil in jih gledal.

»Kaj pa neorganizirani«, je vprašal in pogledal na nje. »Vi si upate vpraševati, kaj dela organizacija? Ali veste, kdo ste vi? Naj-večji škodljivci svoji in naši. Vi ste, ki ne marate v organizacijo, ki vam je žal plače-vati članarino, tisto malenkost, če se tako v-zame, vi ste vzrok vseh teh nesreč. Uprava se nas ne boji, zato nas žuli kolikor nas more. Vi ste tisti naši sovražniki in svoji, s katerimi nas uprava izmoghava. Hujši ste, nego upra-va. Ker uprava je razred bogatašev, izkori-ščevalcev, ne iz naših vrst, zato dela tako. Vi ste pa iz naših vrst, delavci kakor mi. Iz naše delavske družine ste, zato ste naši naj-večji nasprotniki. Mesto, da bi složno se bo-rili in postavili močno armado, stojite na strani in čakate, če vam bomo mi, ki se borimo, kaj priborili. Sramota.«

Tisti, ki je organiziran samo že pet me-secev, je stopil k zavednemu železničarju, in rekel:

»Oprost, sodrug, da sem rekel prej ne-umno besedo. Premalo sem razmišljal, to vi-dim. Res je, mi člani, smo organizacija. Da se nas sedaj tepe, smo krivi, ker se nismo orga-nizirali že davno, se predno so nam začeli jemati pravice. Ali sedaj treba, da svoje vrste pomnožimo in obljubljam ti, da bom jaz de-lal z vso vnmemo in silo.«

»Pozdravljen, sodrug«, mu je odvrnil za-veden železničar. »Poglej, ali bolje povpra-

šaj stare železničarje, kako je bilo nekoč. Ko so že oni začeli delati na železnici, reci-mo pred 20 ali 30 leti. Pa boš slišal, da ta-krat ni bilo organizacije in da si je upal vsak malo višji gospod delati z delavci-že-lezničarji, kar je hotel. In da so si le s težkim trdom in borbami, ko so upostavili organi-zacijo, priborili vse to, kar je bilo še do 1920. leta. Ali priborili si so, ker so bili slož-ni in vsi organizirani. Po 1920. letu, ko se je zlomila stavka, so se pa železničarji razbili in vsak je vlekel drugam, mnogi niti organia-zirani niso bili več in uprava je to zapazila. In začelo se je jemati. Kos za kosom vse tisto, kar se je nekoč priborilo. Tako, da je do danes vzela že skoraj vse. In še, kar je ostalo vzame, če se ne organiziramo vsi.«

»Dobro, kolega«, reče nekdo iz neorga-niziranih. »Če se organiziram, kam pa, ko jih je toliko teh organizacij?«

»Ne bo ti težko uganiti in zadeti pravo organizacijo, če se vprašaš: Ali lahko takšna, ki ima gospode v odborih, za delavca kaj naredi? Gospod namreč vedno služi gospo-du in ne delavcu.«

»To imaš prav, kolega. Ker kdor je sit, lačnega ne razume.«

»Potem se pa še vprašaj: Ali lahko kako društvo, ki je maloštevilno, prisili gospoda, da ga posluša in uvažuje njegove zahteve? Ali lahko eden politisne prazen vagon na pro-gi za korak dalje?«

»To ne more.«

»Nego treba več ljudi.«

»Najmanj trije.«

»Vidiš. Tako je tudi v organizaciji. Če bo vsaka kategorija tiščala svojo bedo od sebe, je ne bo nikdar odrinila. Če pa bodo to bedo tiščali skupno, pa jo odstranijo. Krat-ko: Organizirati se treba v organizacijo, ki je razredna, ki je iz delavske družine in pro-letarska. Meščanska in proletarska skupaj nima nobenega pomena.«

Vsi so prikimovali.

»Res je. Organizirali se bomo vsi v raz-redni organizaciji. In to vsi. Potem pa bomo videli, ali se bo smelo z nami delati tako, kakor se dela.«

»Naj se uresničijo vaše besede«, je re-kel zaveden železničar. »Naj se zgodi, da bo-mo sodrug!«

5. in 6. junija vsi v Ljubljano!

Vožnja za Vsedelavski zlet je polovična!

pram najbednejšim, kateri so pri vršenju službe žrtvovali svoje zdravje in svoje ude, ter napram družinam onih, ki so se v službi smrtno ponesrečili ter vsem tem s 1. majem 1927 ali v lastnem delokrogu nakaže rente,

ali pa nakaže središnjemu uradu za izplačilo potrebne vsote.

Zalostno, a ob enem za naše razmere značilno je, da moramo te in slične slučaje v javnosti obravnavati.

Kaj je z gospodarsko poslovalnico?

V predzadnji številki smo stavili direkcijski več vprašanj glede gospodarske poslovalnice, v prvi vrsti, da se ugotovi, ali je to **privatno podjetje**, ali **državna institucija**, ker zadruga ni.

Direkcija do danes ni odgovorila, kar tu konstatiramo, pribijemo pa, da vse zavlačevanje in izvijanje ne bo nič pomagalo. Gospodje bodo morali priti z barvo na dan, povemo le to, da čim pozneje se bo to zgodilo, bolj bo prizadete gospode bolelo. Počakamo še 14 dni, potem pa bomo odprto nastopili.

Za danes povemo železničarjem le to:

Gospodarska poslovalnica ali skladišče živil ali odsek za ishrano je trgovsko podjetje, ki mu načeluje višji uradnik g. Planinšek brez vsake kon-

trole od strani konsumentov. Nadzorstvo čez poslovalnico vodijo:

Kot predsednik: pomočnik direktorja inž. Schnelar, kot člani: načelnik dr. Fatur, načelnik Arko, načelnik Gostiša.

Ko je bila redukcija urnih plač, je bilo to »skladišče živil« prvo, ki je zahtevalo novo odmero kreditov, prvo ko tirja upokojen in provizioniste, če pa bi slučajno železničar nastopil v pravični obrambi za svoje pravice, je to skladišče prvo, ki hermetično zapre svoja vrata do živil.

Železničarji, vpoštevajte to in postanite **zadržani**, kjer odločujete Vi ne pa direkcija.

Direkcijo pa pozivamo, da na naša pred mesec dni stavljena vprašanja odgovori.

Kako finančno politiko naj vodi strokovna organizacija?

(K letnemu poročilu ljubljanske tipografske organizacije.)

Savez grafičnih delavcev Jugoslavije ni v sestavi ZDSZJ, ker je zadnji kongres sklenil, da ostane samostojna zveza, dokler ne pride do popolnega zedinjenja tudi na jugu. Priključeni pa so naši internacionalci.

Ta savez je nam torej vsekakor prijateljska organizacija, ki vodi strokovni boj grafičnih delavcev. V naših vrstah se čisto kritizira tipografe, da so postali neka posebna kasta zase, nekaka delavska aristokracija. — Steer pa pustimo to za deva za enkrat ob strani. Upamo, da se bodo vsi kritiki strinjali vsaj v tem, da so danes **tipografi najvzgllednejša strokovna organizacija z najboljšo tarifno pogodbo**. Primerno visoke plače in ugodne delovne pogoje so si priborili s svojo organizacijo in stavko in ne z milostjo podjetnikov. Tipografi so znali tudi to, česar marsikatera stroka ni znala: **po doseženem uspehu člane ohraniti organizaciji**. Kajti marsikje so delavci zapustili naše podružnice, ko so enkrat dosegli zvišanje plač, misleč v svoji nezavednosti, da jim sedaj ni treba biti več organiziran. Večina delavstva še dolgo ne bo prepojena s socialistično zavestjo, da bi vztrajala v organizaciji ne samo radi plač, ampak radi borbe za sam socializem. Dotlej mora gledati strokovna organizacija, da naravnost s pritiskom ohrani delavstvo v organizaciji.

Iz raznih ozirov se druge stroke ne morejo povzpeti tako visoko, kakor se je grafična, ki bo praznovala prihodnjo leto v Ljubljani že

60letnico svojega obstoja.

Lahko se ji pa druge stroke približajo, v prvi vrsti kovinarji, ki so danes **duhovno višji od tipografov**.

Vsi naši strokovni zaupniki in vse naše strokovne organizacije naj se pa nauče vsaj tipografske finančne politike. Kaka je ta? Evo številke!

Ljubljanska podružnica grafičnih delavcev je štela v I. 1926 768 članov, od teh 442 kvalificiranih in 326 pomožnih delavcev in delavk. Članski prispevki teh članov so znašali **Din 1.358.795,59**; večji del članarine in sicer 933.692 Din odpade na **kvalificirane delavce**, to se pravi: en kvalificirani delavec je plačal za organizacijo letno povprečnih 2113 dinarjev ali mesečno povprečno 180 Din! Vidite, to so visoki prispevki, od katerih pa imajo člani tudi visoke podpore! Tako ima tipograf od organizacije višjo brezposelno podporo kakor navaden rudar plače.

bolniških podpor	84.200.— Din
brezposelnih podpor	409.587,50 Din
invalidnih podpor	119.240.— Din
sirotinskih podpor	17.220.— Din
potniških podpor	4.150.— Din
pogrebne	3.024.— Din
odpravnine	2.750.— Din

Skupaj 640.172.— Din

Razen tega so se izplačale izredne božične, velikonočne i. dr. podpore brezposelnim.

Od lokalnega fonda 277.140 Din, ki ostane v Ljubljani, so porabili samo 3209 Din, naloženih za **zgradbo lastnega doma** je pa ostalo 277.140 Din.

Za upravne stroške se je porabilo **od skoro 1 in pol milijona dinarjev le 93.157 Din!**

Stavkovni fond.

Vsa delovna in mezdna vprašanja rešuje pri tipografih posebna tarifna komisija.

V to plačajo kvalificirani delavci 75 odstotkov in pomožni 25 odstotkov članarine. Od tega se je porabilo 2,25 odst. za delegacije, 1,12 odstotkov za intervencije, 0,75 odstot. za razno, vsega skupaj 4,12 odst. Za **stavkovni fond** je ostalo torej naloženih 96 odstotkov! To je priprava za slučaj poostrenejšega boja s podjetniki!

Tega se mi učimo od tipografov.

Grafični delavci pa naj spoznajo to, da jih bo kapital kljub njihovi vzorni organizaciji strl, ako ne bo v organizaciji razrednobojevnega duha in proletarske solidarnosti. Njihovo poročilo ne omenja stikov z drugimi delavskimi strokovnimi organizacijami — ker teh stikov ni bilo. To je velik minus za nje. Kajti delavstvo se ne sme zaljubiti v svoje ozke strokovne zadeve, temveč delavstvo vseh strok mora v splošnih socialnih vprašanjih nastopati složno kot en proletarski razred proti kapitalističnemu razredu.

Iz sekcij.

Sekcija profesionistov.

Naša sekcija je održala pretekli mesec tri sestanke, ki so se vsi pečali z vprašanjem nastavitve profesionistov in z njih bodočo usodo.

Ker se je pretežna večina prizade-tilj izjavila za nastavitve, se bodo te nastavitve v kratkem izvedle, a že od 1. aprila 1927 dalje so vsi zaračunani kot **dnevničarji**, seveda s istimi prejemki, ki jim pritičejo kot nastavljen-tem, ampak samo za 25 dni mesečno.

Mariborski profesionisti pa so v pretežnem številu nastavitve zavrnili in to iz razloga, ker preveč izgube na prejemkih. Da bo položaj vsem jasen, podamo sledeča pojasnila:

Profesionisti pridejo v poštve za nastavitve v **kurilnicah** kot zvaniki I. kat. Direkcija jim noče všteti službenih let, ampak nastavlja vse kot zvaniki I. kat. najnižje stopnje osnovne plače s 60 odstot. najnižje stopnje položajne plače, tako da dobi samski profesionist, ako dela vse dni v mesecu, Din 890,75 plače. Ako dela pa manj dni, dobi za vsak dan, ko ne dela okroglo Din 30.— manj. Ako pa je oženjen, dobi za se, ako dela vse dni v mesecu, Din 912.— ter za ženo in vsakega otroka pod 16 let pa po Din 150.— mesečno.

Na sestanku se je soglasno sklenilo, da se zahteva nastavitve za one, ki se z nastavitvijo strinjajo, naknadno s 1. aprilom 1927, **tako da bodo dobili plačane vse dni v mesecu**. Nadalje se je sklenilo, da bodo vsi naši sodruzi, ki imajo že več kot tri leta službe, se pritožili na **državni svet** proti nepravilni postavitvi, ker se jim niso vračunala službena leta.

Ko bodo nastavljeni, bodo plačevali davek po 3 odstotke od osnovne in položajne plače (sedaj plačujejo 0,77 odstotkov od vseh prejemkov) ter za bolniško blagajno le 1,5 odstotkov od celokupnih prejemkov, med tem, ko plačujejo sedaj 3 odstotke.

Ako pa bodo v času, dokler so dnevničarji bolni, se jim za ves čas bolezni ustavi vsi prejemki in oni dobe 70 odstotno hranarino.

Dopust pa jim pripada, ko bodo nastavljeni, kot sledi:

Do 5 let službe 10 dni, do 15 let službe 15 dni, do 25 let službe 25 dni in preko 25 let službe 35 dni.

Vprašanje službene obleke za strokovnike za enkrat še ni rešeno ter se je izvedla ponovna intervencija.

Glede redukcije urnih plač se vodi skupna intervencija za vse panoge službe.

Sekcija profesionistov.

Sekcija vlakospremnegega osebja.

V sredo, dne 27. aprila 1927 se je vršil v Ljubljani dobro obiskan članski sestanek vlakospremnegega osebja z dnevnim redom:

1. Redukcije osebja, plač in pravic pri delavstvu.
2. Novi turnusi s 15. majem 1927.
3. Ureditev ranga.
4. Razno.

Predsednik s. Mravlje pozdravi navzoče (katerih je stalno prisostvovalo nad 80, v splošnem pa se je udeležilo sestanka nad 100 vlakospremnikov) ter poroča o zadnjih redukcijah delavstva, delavskih plač in sedaj napada na vozne ugodnosti ter poziva vse na solidarnost, ker ako se danes ta udarec uresniči nad delavstvom, pridejo jutri na vrsto nastavljenici.

K tej točki je govorilo še več sodrugov, nakar je bil soglasno sprejet sklep, da moramo vsi delati na ojačanju razredne organizacije ter jo povzdigniti na ono višino, kot je bila pred vojno ter solidarno nastopiti za pravice delavcev.

K drugi točki »turnusi« poročajo posamezni poročevalci od osebnih in tovornih vlakov o načrtu novih turnusov, kjer je v principu ohranjen 8 urni delavnik. Seveda bo to zlasti pri

Težki tisočaki gredo za zdravila, pa še je vse bolno. Že pri otrocih se začne: zao- stalost v rasti, bledolichnost, da celo nervoz- nost so vsakdanji pojavi. Kje so vzroki? Pri otrocih morejo biti predvsem v napačni pre- hrani. Ali jim ne dajete pogosto strupov? Kaj dobijo Vaši otroci za zajuterk, za južino? Ali veste, da je prava kava strup? Ali po- znate žiko? Ali Vam je znano, da otroci, ki pijejo žiko, ne poznajo bledice, da so zdra- vi kakor dren!

tovornih vlakih le ostalo na papirju, ker se nikjer ne upoštevajo številne zamude ter so tudi **skršene postavke na progi**, ker se niso vpoštevale mani- pulacije z vlaki, tako da bo odstotek službe s tem narastel na 40 odstotkov, kar pa osebje nikakor ne more spre- jeti.

Sklenilo se je poslati na direk- cijo deputacijo, ki naj to stališče na direk- ciji zastopa. Prtljažniki, ki so dolo- čeni, da zaenkrat ostanejo se na gor. kol., so zelo oškodovani, ker bodo vo- zili samo nabiralne vlake, to je: imeli obilno dela, a nikakega zaslužka. Iz- voli se deputacija po 2 prtljažnikov iz obeh postaj, ki bo na direk- ciji toza- devno intervenirala za enoten prtljaž- niški turnusu obeh postaj.

Vlakovodje pri osebnih vlakih, ki imajo veliko dela s prtljago, naj zahte- vajo prtljažnika. Pri tretji točki »rang vlakospremnegega osebja« se je pri se- stavi ranga postopalo po načelu, da naj ne bo nikdo na zgubi ali dobičku, da se ne bi nasprotstvo med osebjem povečalo. Izdelani načrt je bil z ma- lenkostnimi popravki soglasno sprejet ter se bo v kratkem predložil **maribor- ski sekciji vlakospremnegega osebja**, da ga tudi ona preštudira in v načrt u- nese svoje osebje, nakar se bo uvr- stilo še osebje manjših postaj ter se bo celokupen rang predložil direk- ciji.

Sekcija vlakospremnegega osebja.

Sekcija progovnih paznikov

pripravlja članski sestanek vseh orga- niziranih progovnih paznikov ljub- ljanske direkcije, ki se bo vršil ali v Ljubljani ali v Zidanem mostu. Vabi- la z dnevnim redom se bodo pravo- časno dostavila vsem organiziranim sodrugom, katere že danes naproša- mo, da se bodo vabilu sigurno odzvali.

Sekcija strojevodij.

Ker je v zadnjem času več stroje- vodij pristopilo v »Savez« ter se to gi- banje zlasti širi med hrvaškimi sodru- gi, se bo na letošnjem kongresu iz- volil delovni odbor, katerega prva na- loga bo, da reorganizira celo delo ter izvrši čim najbolj agilno agitacijo za vstop v enotni savez. Danes so skoraj vsi strojevodje celega sveta organizi- rani v enotnih razrednih organizaci- jah, kjer pa imajo samo strojna dru- štva, so ta vsa na razrednem stališču ter delajo skupno s splošno organiza- cijo; žalostno izjemo tvorijo le stroje- vodje v Jugoslaviji in to po zaslugi par osebnosti.

Zadnji čas je, da se bo tudi stroje- vodja v naši državi otrešel teh vajeti in krenil na pravo pot — pot skupnosti vseh železničarjev, ker če bo predol- go odlašal, si bo sam kriv udarcev, ki mu jih pripravlja uprava.

Sekcije progovnih, skladiščnih in ku- rilniških pomožnih delavcev

se bavijo izključno z nastavnim polo- žajem po zadnjih redukcijah plač in upeljavo dveh dni brezplačnega dopu- sta tedensko ter vrše intervencije, da se te redukcije odpravijo. O vseh ukrepih bodo poročali zaupniki.

Dopisi.

Logatec. Za nedeljo, dne 15. maja 1927 sklicujemo redni občni zbor, ki se vrši ob 10. uri dopoldne v prostorih gostilne Anton Kunc s sledečim dnevnim redom: 1. Poro- čilo predsednika, tajnika, blagajnika. 2. Po- ročilo nadzorstva. 3. Položaj železničarjev (poročila referent centrale). 4. Volitev nove- ga odbora. 5. Razno. — Vabimo vse sodru- ge iz Rakeka, da se občnega zbora sigurno udeležijo, da se pogovorimo in ustanovimo samostojno podružnico v Rakeku. — Pro- testni shod dne 3. aprila 1927 je bil obilno

Po 1. maju se pripravljajte samo na Vsedelavski zlet!

Vsedelavski zlet bo mednarodna manifestacija za mir in svobodo.

obiskani ter se ga je udeležilo 62 sodrugov, ki so sklenili potrojiti svoje delo za organizacijo, zavedajoč se, da le v enotni močni razredni organizaciji je rešitev železničarja, kateremu grozi drugače popolna propast. **Kranj.** Tudi pri nas smo izpredvideli, da nam razne nacionalne stanovske organizacije ne bodo prinesle rešitve in zaželenih uspehov, ker organizacija, ki jo vodi najvišja gospoda v generalni direkciji železnice, pač ne more resno zastopati interesov naš delavcev. Otrlesi smo se vseh predsodkov, ki so nam jih vedno vcepili proti razredni organizaciji ter smo sklenili vstopiti v Savez in tako tudi v Kranju ustanoviti podružnico. — Vabimo tem potom še ostale železničarje v Kranju in okolici, da se nam pridružijo ter enkrat izpregledajo, da od lepih besed in obljub nimamo nikakega profita, pač pa v enotnosti si bomo priborili naše pravice.

Smarje. Proga Grobelno—Rogatec, ki je bila pred poldrugim letom kompaktno organizirana, a je organizacija po krivdi nekakega gospoda, ki se je vrnil med nas z lepimi besedami, katerim pa niso sledila dejanja, polagoma zaspala, se je zopet prebudila. Obdržali smo uspel sestanek, kjer smo sklenili ponovno vstopiti v našo organizacijo ter delati, da bo sleherni uslužbenec in delavec naše lokalne proge organiziran. Sedaj bomo vzeli našo usodo sami v roke, sami bomo kovali, zavedajoč se, da se nahajamo v veliki železničarski organizaciji, kjer ni razlike med višjim in nižjim. Pozdravljeni ostali sodruzi v Sloveniji.

Bistrica. Med našimi progovnimi delavci je zavladalo veliko malodušje ter kritizirajo čez organizacijo, češ da ni podvela potrebnih korakov proti redukciji in zaščito progovnih delavcev. Okoli njih lazijo razni agentje ter nekateri agitatorji prometne zveze in neke druge organizacije ter jih skušajo pridobiti za se. — Progovnim delavcem moremo danes povedati le, da je njih rešitev in rešitev njih družin v enotni bojovni organizaciji ter njih dolžnost, da v teh hudih časih vztrajajo in se bore skupno z ostalimi za zboljšanje svojega položaja. Agitatorje pa, ki hodijo okoli njih, pa naj zavrnejo z dejstvom, da so njih redukcije nastopile ravno takrat, ko je bila v vladi SLS ter da ne mislijo poljubljati biča, ki jih tepe. — Sodruzi! Vztrajajte v boju, ker z enotnim nastopom morete zmagati; če pa se boste razkopili, vedite, da vam bo kapitalist odvezl prav vse.

Bubnjarci. Kako je opče poznato, da se radi samo četiri dana u tjeđnu, pa tako i kod nas. A ne samo, da nam se time odužima 8 radnih dana u mjesecu, nego nam se uskraćuje i godišnji plaćeni dopust, kojega smo do sada i u najgorijim godinama dobivali, sada pa nam je uskraćen i to valjda s jednostavnog razloga, što smo prisiljeni, da se odmaramo već dva dana u tjeđnu. Pa kakovi železničari smo, nam kažu, da tražimo još redovni godišnji dopust, kad i onako nema »kredita« te se mora »štediti« u interesu saobraćaja. — Uprava ne pita, što će raja stradati i na odijelu i gladovati cijele obitelji sa sitnom dječicom, koja moljakuju za hljeb. Što je dakle započeti bi-jeđnim radnicima, kojima se na ovakav način odužima kruh gotovo iz usta! I sada se tek pitaju nekoli neorganizovani, zašto su nam reducirani radni dnevi, zašto ne do- bimo plaćenog godišnjeg odmora? Zašto su nam reducirane satnine, zašto se nas ne prima u provizionni fond itd? Neka znadu, da so i oni od onih, koji su pomogli oduzeti sami sebi bivanjem van organizacije sve gore navedeno. Zašto su se mogle izvršiti sve redukcije? Evo odgovora, drugovi! Prvo: zato što stoji veliki dio železničara na strani neorganizovan. Drugo: Jer stoji-jeći van organizacije ne znadu i nisu upu-ćeni na pravac borbe, kojim se ima poći. Konačno ne znadu, što se železničarima još sprema, da za vremena zajednički odbijemo napad na naša stara prava. Treće: nemojte misliti, da ćete bespredmetnim laskanjem, dodvarivanjem i blatenjem svojih drugova kod predpostavljenoga nešto postići. — Druže! Organiziraj se odmah u »Savezu železničara«. Učiniš li to, onda budi uvje- ren, da si stupio u pravu klasnu borbenu organizaciju, koja jedino istinski štiti i brani interese železničara i bori se da natrag zadobijemo nama već oduzeta. Dakle u or- ganizaciju, drugovi! U Savez železničara!

Kurilnica Ljubljana II. Redukcija, ki je udarila železničarje po celi Sloveniji, se je izvršila tudi v naši kurilnici ter se čudimo, da so ljudje še vedno tako nezavedni. — Edina kritika, ki se je vršila, je bila, da organizacija nič ne dela in so seveda pri tem imeli vodilno besedo neorganizirani. — Prišlo je odvzetej voznihi ugodnosti ženam in otrokom delavcev in profesionistov, nakar se je vršil nekaj sestanek, kjer se je go- vorilo razno, a to, kar je potreba, pa ne. Železničarji, delavci in profesionisti! Ali še mislite na rešitev, če ste razcepljeni kar na štiri strani in hoče imeti vsak svoj prav, večina pa je neorganiziranih? Ali mislite, da bo kdo upošteval brzojavke in mile prošnje malih skupin in skupinčic, ki šteje- jo po par sto ljudi, pa se koljejo med seboj?

Edini naš izhod je: **takojšnje združenje v močno razredno organizacijo, kjer bomo delali vsi profesionisti kot enotna sekcija profesionistov, pomožni delavci pa kot sek- cija pomožnih delavcev ramo ob rami po načelu: Vsi za enega, eden za vse.** Torej proč z besedičenjem in kritiziranjem in vstopimo vsi v organizacijo, kjer si bomo naše pravice priborili, drugače pa nam preti vsem nevarnost, da bomo morali vsi ku- povati orodje za delo, kot se to zahteva sedaj od pomožnih delavcev, da si sami ku- pujejo lopate, uprava pa jim znižuje plače ter ukinja nam vsem pravico za pravico.

Velika noč železničarjev Jugoslavije. Že od davna je znano, da vsak pošten državljan, ki opravlja kakršenkoli posel, ra- bi ob določenem času počitka, da si po na- pornem delu lahko privoščijo mirno življenje sadov, ki si jih je priboril v svrhu vsakda- njih življenjskih potrebščin. Ravno tako je tudi pri železničarjih v modernih državah, da obhajajo cvetoči pomladanski čas v ve- selem zadovoljstvu. Kako pa je v Jugosla- vijii? V teku devetletnega obstoja te države je železničarje zadela že drugič grenka uso- da ob velikonočnih praznikih in sicer neiz- prosna redukcija, znižanje plač, odpustitev iz službe, vsakovrstne premestitve itd. Mar- sikak tujec, ko sliši to čudo, bi vprašal po vzroku. Za danes odgovorimo na kratko, da velika krivda leži na železničarjih samih, ker ne poznajo medsebojne slege in ne po- znajo organizacije. In še danes, ko nas mori grozeča redukcija, še ne preneha na- sprotno med uradniki in delavci. Dogajajo se slučajji, posebno med sekcijko progov- nimi uslužbenci, da se jim grozi z vsako- vrstnimi represalijami in takorekoč onemo- gočuje delavcem, kateri so najhujše priza- deti, boriti se proti redukcijam in za svoje pravice. Predbaciva se delavcem, da kriti- zirajo upravo, kar pa po njihovem mnenju ni dovoljeno. Vprašamo: ali se naj delavec, ki je reduciran, ali ki izgubi pri zaslužku po 300 do 400 dinarjev mesečno in ki je povrh tega mogoče še prestavljen v kak neugoden kraj, smeji, žvižga in poje? Žal, da je kaj takega slišati od nekaterih g. pro- govnihi možstrov in progovnih paznikov, to- da večinoma od onih, ki se smatrajo bolj za narodne. Opozorjamo vas, gospodje, za danes, naj se vam ohladi vaša vroča kri in ne trpinčite revnega reduciranega delavca, ki očno premišljuje, kako bo prehranil svojo družino in plačal stanovanje. Kako si upate predbacivati prizadetemu, da kriti- zira? Jeli nismo vsi železničarji pod enim gospodarjem? Zakaj se ne spomnite do- brot, ki so vam jih delavci storili v vašo korist? Že večkrat ste prišli v minulem in tekočem letu in pobirali miloščine na vsa- kovrstne načine; darovali smo po možnosti in sedaj se vsa hvaležnost tako surovo povračuje. Želimo pa, naj se tako početje preneha. Borni košček kruha, ki se ga iz- trga iz ust reveža, je grenek; ne skušajte ga okusiti! Če do danes redukcija neka- terih nastavljenecv še ni dosegla, da dobijo še svojo dostojno plačo za one dneve, ko delavci obhajajo brezplačen dopust, to se pač lahko okrene, ker najbrže vi sami brez delavcev na dotične dneve ne boste mogli obdržati proge v redu. Ob koncu vam kli- čem: delajmo vsi za enega in eden za vse! Ali boste raje pomagali onim gospodom, ki sedijo na vladi in nam vse vzeli, dasi učijo, da je Kristus rekel: Kdor reveža podpira, mene podpira, prejel bo večno plačilo! Ti so pa potom redukcije najprej in najhujše mahnilo po revežih. Kaj pa ob takih prilik- kah reče Kristus? Se enkrat vam kličem: Združimo se v eno vrsto vsi železničarji brez razlike! — Prizadeti iz bivšega Spod- njega Štajerja.

Občni zbori.

Zidanimost. Sporočamo, da se bo vršil občni zbor naše podružnice 15. maja ob 8. uri zjutraj pri gosp. Drobnič (Moser) v Zidanem mostu. Dnevni red: 1. Poročilo se- danjega odbora. 2. Poročilo centrale. 3. Vo- litev novega odbora in volitev delegata za kongres. 4. Raznoterosti. — Opozorjamo vse naše sodruge, ki so s članarino v za- ostanku, da jo poravnajo najkasneje do 1. maja, da bodo imeli na občnem zboru glasovalno pravico.

Zalog. Občni zbor podružnice v Zalogu se vrši dpe 22. maja 1927 ob 9. uri dopol- dne v gostilni pri g. Strahu v Sp. Kašlju s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo predsednika, tajnika in blagajnika. 2. Vo- litev novega odbora. 3. Določitev delegata za kongres. 4. Razno. — V slučaju, da ni zadostnega števila članov, se vrši občni zbor pol ure kasneje, ne oziiraje se na šte- vilo članov. Apeliramo na vas, da se ob- čnega zbora polnoštevilno udeležite ter, v kolikor je kdo v zaostanku s članarino, to pravočasno poravna. — Odbor.

Novomesto. V nedeljo, dne 8. maja t. l. se vrši v Novem mestu občni zbor tukaj- šnje podružnice. Čas, kraj in dnevni red objavimo prihodnjič. Dancs pozivamo vse sodruge, ki so s članarino v zaostanku, da jo najkasneje do 1. marca 1927 poravnajo,

da bodo imeli na občnem zboru glasoval- no pravico.

Grobelno. Občni zbor tukajšnje po- družnice se vrši v nedeljo, dne 8. maja t. l. ob 11. uri dopoldne v prostorih gostilne Vrabč. Dnevni red: 1. Poročilo sedanjega odbora. 2. Poročilo centrale. 3. Volitev novega odbora. 4. Volitev delegata za kon- gres. 5. Razno. — Sodruzi, pripravite se na občni zbor in do tedaj pridobite še no- vih članov.

Brežice. Za nedeljo, dne 8. maja 1927 ob 7. uri zjutraj sklicuje pripravljalni od- bor ustanovni občni zbor »Saveza želez- ničarjev Jugoslavije« podružnice Brežice z dnevnim redom: 1. Poročilo centrale. 2. Poročilo pripravljalnega odbora. 3. Volitev odbora in kontrole. 4. Slučajnosti. Vabimo vse železničarje iz Brežic in okolice, ki še niso pristopili, da čimprej pristopijo, zavedajoč se, da le v močni organizaciji si bomo mogli priboriti uspehov.

Internacionalni pregled.

Porast nezgod na nemških želez- nicah — posledica podaljšanje delov- nega časa. V letu 1926 je bilo na nem- ških železnicah smrtno onesrečenih 246 nastavljenecv in 134 delavcev, a ranjenih je bilo 945 nastavljenecv in 167 delavcev. Samo tekom novembra in decembra 1926 se je smrtno pone- srečilo 115 železničarjev. V zadnji številki smo navedli povprečni de- lovni čas posameznih kategorij, a gor- nje številke so žalosten dokument, kakšne posledice ima čezurno delo.

Znižanje starostne dobe na Fin- skih železnicah. Uprava finskih želez- nic je na prošnjo premikalnega osebja predložila vladi osnutek, po katerem naj bi premikalno in kretniško osebje zadobilo pravico do pokojnine po do- vršenem 58 letu, strojevodje in kur- jači pa po 55 letu starosti. Pri nas jim pa še 65 let ni zadosti.

Kupujte kongresne znake.

V svrhu kritja izrednih stroškov II. kongresa je izdala centrala lično opremljene in izdelane

savezne kongresne znake,

kateri so v predprodaji pri vseh za- upnikih. Cena komadu je Din 10.— ter ostane od tega zneska pa Din 1.— podružnici ali sekciji kot prispevek za kritje delegatskih stroškov.

Naj ne bo nobenenga sodruga, ki si ne bi takoj prve dni maja kupil znak. Kupujte znak in ga tudi nosite. Centrala.

Razno.

Vsedelavski zlet v Ljubljani.

Delavskim pevskim zborom. Pev- ska društva, ki so se prijavila za so- delovanje pri koncertu 4. junija, naj pošljejo seznam pesmi, s katerimi na- meravajo nastopiti. Natančna navodila v okrožnici.

Koncertni odsek.

Delavske godbe in tamburaške zборе obveščamo z ozirom na razna vprašanja, da bo koncert 4. junija **vo- kalni koncert.** Na tem koncertu bodo torej nastopili le pevski zbori in so godbe, tamburaški zbori, orkestri iz programa izvzeti. Godbe bodo sodelo- vale pri budnici, manifestacijskem shodu in obhodu. Tamburaški zbori bodo dodeljeni tudi važnim priredit- vam.

Propagandni letaki so natiskani in so razposlani vsem organizacijam in javnim lokalom vseh večjih krajev. Zlasti morajo biti razobešeni na vseh vidnih mestih prodajaln delavskih za- drug in konzumov. Zaupniki naj na to pazijo!

Izkaznice za znižano vožnjo bodo razposlane takoj po 1. maju. Zaupniki bodo prejeli v posebni okrožnici na- vodila glede teh izkaznic.

Za informacije glede Vsedelavske- ga zleta naj se organizacije in zaupni- ki pismeno ali ustmeno obračajo na: **Odbor za Vsedelavski zlet v Ljubljani, Gradišče štev. 2.**

Razpis službe. Po sklepu ožjega odbora telovadne in kulturne zveze »Svoboda« razpisuje se mesto tajnika. Ponudniki imajo predložiti svoje po- nudbe najdalje do 1. maja t. l. ter pri- ložiti: 1. spričevalo zadnje šole, 2. spričevalo dosedaj izvršenih služb, 3. potrdilo proletarske organizacije o svoji politični zanesljivosti, 4. pogoje za nastop službe. K temu se pripo- minja, da je služba celodnevna, to je najmanj 7 ur na dan ter se zahteva sposobnost za kulturno delo, posebno v smereh organizacije in propagande za telovadbo, šport, petje, glasbo in dramatiko.

Občni zbor. Splošna Delavska go- spodarska zadruga »Železničarski dom« r. z. z. o. z. v Ljubljani vabi vse svoje člane na 6. redni občni zbor, ki se vrši dne 26. junija 1927 ob 8. uri dopoldne v »Delavskem domu«, Marksov trg 2/II. Dnevni red: 1. Po- ročilo načelstva in nadzorstva. 2. Po- ročilo blagajnika. 3. Odobritev bilan- ce za leto 1926. 4. Volitev nadzorstva. 6. Razno. Ker je občni zbor te delav- ske ustanove zelo važen, se pozivajo vsi člani zadruge, da se istega v pol- nem številu udeležijo. Nadzorstvo.

Zidani most. V 8. številki lista »Ujedi- njeni železničar« z dne 15. aprila t. l. je iz- šel članek radi nepravilnih delitev železni- ških zemljišč v Zidanem mostu. Med tukajš- njim osebjem se razširja splošna govorica, da sem jaz priobčil omenjeni članek, kar pa ne odgovarja resnici; tudi nisem v nikaki zvezi z dotičnim člankom. Proti vsakemu, ki bi še nadalje razširjal te govorice, sem pri- moran nastopiti sodnijskim potom.

Matija Jelovšek, premikač.

Nabava obleke v lastni režiji. Onim sodrugom, ki so se priglasili, da si da- jo v skupni režiji narediti obleko, jav- ljamo, da je že vse pripravljeno za iz- gotovitev. Blago se vzame pri nabav- ljački zadrugi v Ljubljani. Gre samo še zato, ali bomo najeli krojača v za- drugu ali bo pa delal doma. To in ceno bomo objavili v prihodnji številki.

Odsek za nabavo obleke pri »Savezu železničarjev«.

Izjava.

Podpisani Žvagen Peter, prog. de- lavec, izjavljam, da nisem dobil nika- ke podpore od podružnice »Udruženja nacionalnih železničarjev«, Ljubljana, kakor se govori okrog po Mostah.

Moste, dne 26. aprila 1927.

Žvagen Peter.

Izjava uredništva. Podpisano uredništvo radevolje potrjuje, da g. Matija Jelovšek, premikač, ni pisec člankov o razdelitvi železniških zemljišč v Zidanem mostu ter s temi članki ni v nikaki zvezi. Vzdržujemo pa navedbe in pričakujemo, d abo uprava tudi pri teh zemljiščih naredila red.

Uredništvo »Ujedinjenega železničarja«.

Pridobivajte nove člane za našo organizacijo!

Vsem sodrugom priporo- čamo poset **brivnice Ivan Kosec-a** v Prisojnl ulici 1. (Friškovec.)

Upeljano ima tudi prvovrstno striženje tkvz. Bubi-frizur.

Vsedelavski zlet je mobilizacija cele proletarske armade.